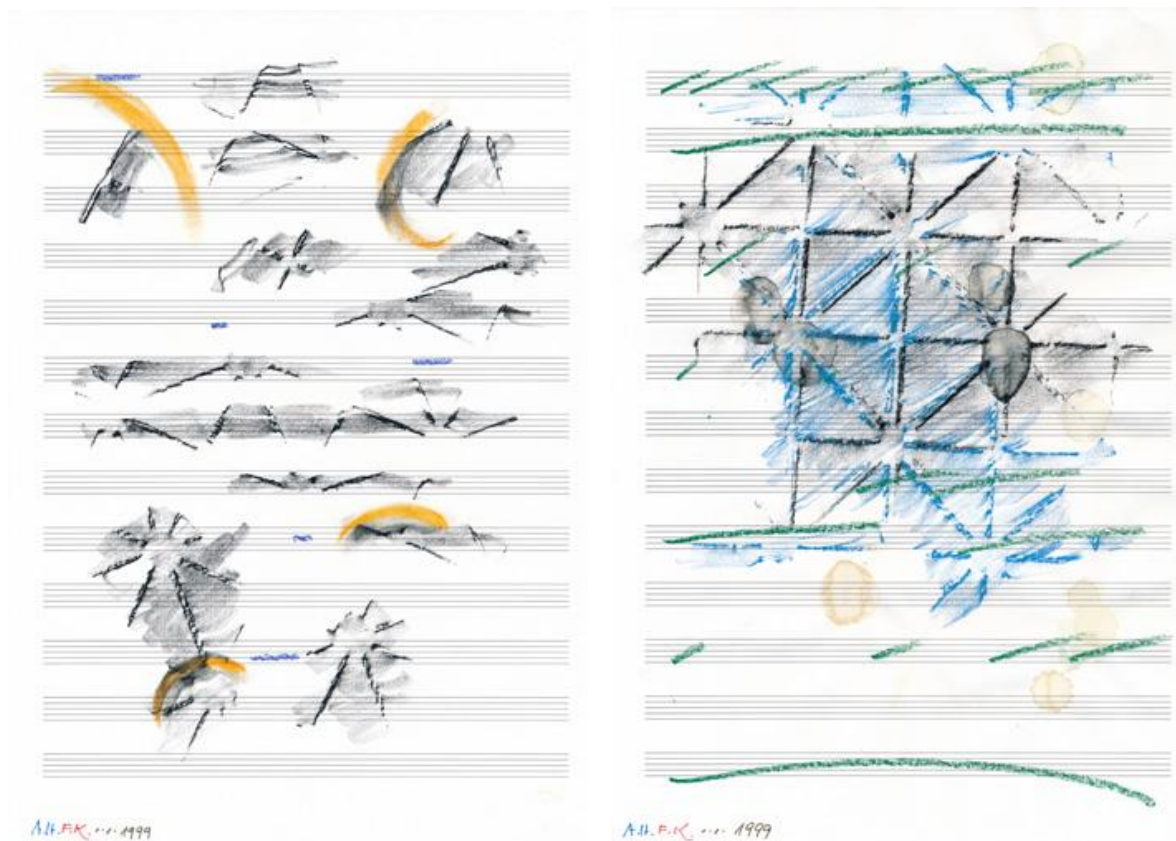

HEINL • KYNCL • STEKLÍK
TŘI V JEDNOM
• 26. 6. – 22. 8. 2017 •

Po šesti letech volně navazujeme na výstavu Partitury pro každou příležitost. Tehdy v Galerii FONS vystavovali dva z aktérů současné výstavy Annegret Heintl a Jan Steklík společně s Benem Pattersonem, který však bohužel nedávno zemřel.

Proč tedy nyní Tři v jednom?

Skoro se zapomnělo na jeden den v roce 1999, kdy Jan Steklík a Annegret Heintl tentokrát s Františkem Kynclem vytvořili cyklus kreseb, koláží i frotáží na notovém papíře. Tedy podobně jako u předchozí výstavy se jedná o výtvarně pojedené partitury, které vznikly z potřeby výtvarné hry, a hracím polem se stal znovu notový papír. Zatímco však na předchozí výstavě se prezentoval každý sám a autory spojovalo jen zvolené téma, projekt Tři v jednom byl vytvářen společně. A to doslova: vznikl v jednom dni, na jednom místě - v ateliéru Františka Kyncla v Düsseldorfu a každou partituru vytvářeli všichni tři. To stvrdili i svými monogramy A. H. – F. K. – J. S., takže jim to musíme věřit.

Prvním vstupem byla někdy volná kresba do čisté notové osnovy jindy fragment Kynclových monostruktur. Po prvním nápadu se témata se ubírají rozmanitými směry podle naturelu aktérů: do barevné krajiny přilétají ptáci Honzy Steklíka, mimochodem také pěvci, jinde se téma vztahuje k vesmírnému řádu a je doprovázené pozdravem Salut Cosmos, další jsou kresebně pojednané notové zápisy, kde noty a pomlky nahrazují kaligrafické znaky. Partitura zůstává záhadným zápisem, který však může hudebník ve chvíli osvětlení přehrát.

Ostatně všichni tři, každý po svém, se ve své tvorbě hudby dotýkají.

Annegret Heintl mnohdy využívá zvuk a hudbu jako organickou součást svých akcí a zkoumá možnosti dialogu hudby a výtvarného umění.

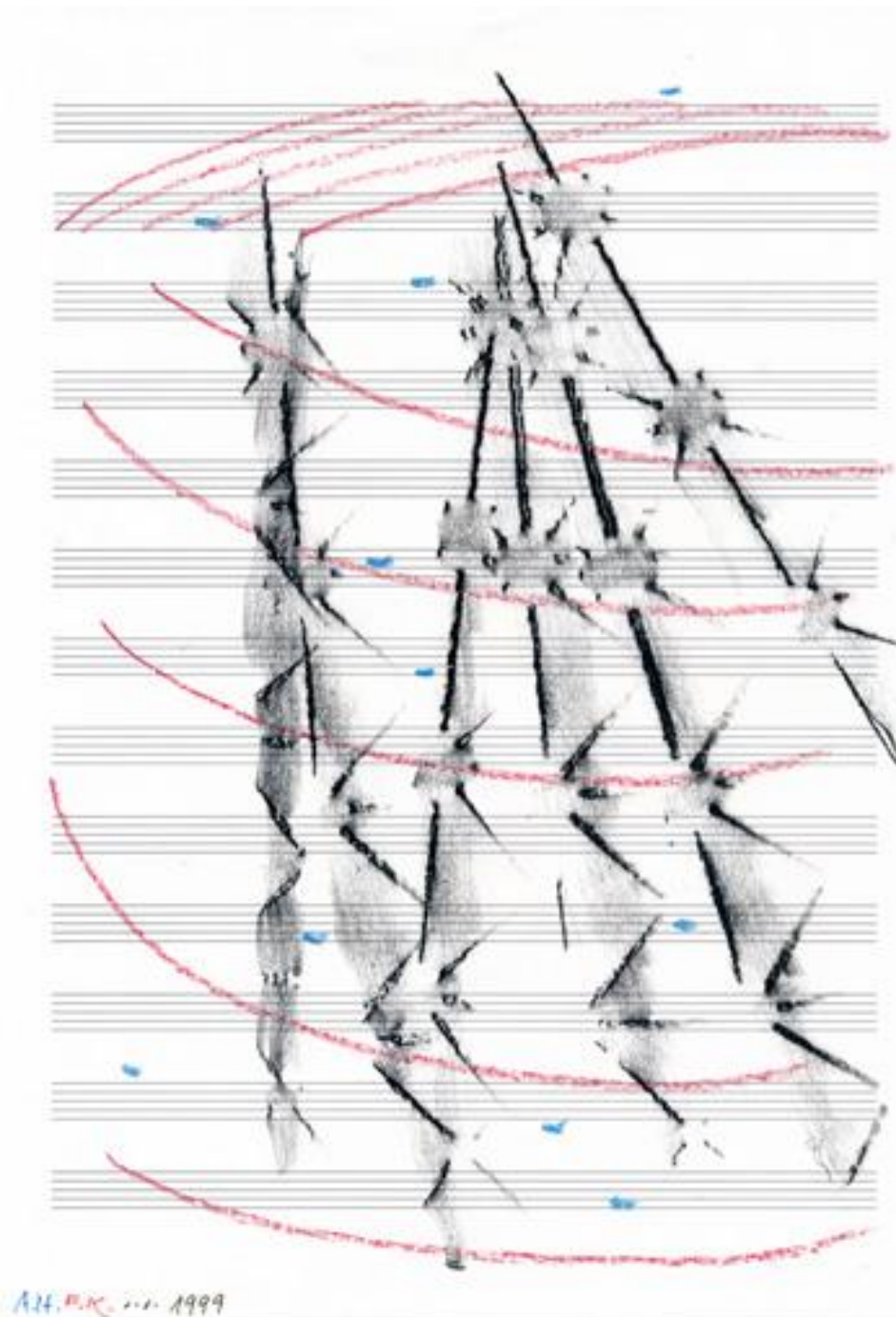
Jan Steklík byl nedávno iniciátorem výstavy v Art Space NOV, kde jeho partituru interpretovalo saxofonové duo.

František Kyncl zase v jednom období své tvorby vytvářel fonetické malby inspirované zvuky a hudebními motivy. Na páscech plátna, upevněných na otáčejícím se bubnu, výtvarně zaznamenal nahrávky skladeb nebo zvuků ulice, které si přitom pouštěl do sluchátek.

Při prohlížení vystavených kreseb nás nejspíš přirozená zvědavost dovede k pokusu rozeznat, čí je který zásah. Někde se to jistě uhadnout dá, ale smysl to nemá. Jejich půvab je totiž právě v tom jak se autoři vzájemně inspirují, rozvíjejí původní nápad a otvírají prostor jeden druhému. Již z podstaty hry popírají individualitu, využívají náhody a nepředvídatelnosti. Samozřejmě nepostrádají ani humor, vlastní zejména Janu Steklíkovi.

Kresby ležely osmnáct let možná trochu pozapomenuté v archivu Annegret Heintl v Kolíně nad Rýnem. Protože dosud nikde vystavené nebyly, máme to štěstí je vystavit v Galerii FONS jako první.

Jan Adamec

Annegret Heintl (*1946, Bonn, Německo)

V základech tvorby Annegret Heintl tkví kulturní zázemí rodiny, ve které vyrůstala a kam významně zasáhl její otec - malíř Hans Kramer, a také ovlivnění konceptuálním uvažováním o umění. Její práce se odvíjela od koláží v šedesátých letech přes inspiraci jazykem a hudbou k jejich propojování a ohledávání jejich hranic. Zvláště její optické partitury, které zkoumají možnosti variací her se strukturou notové osnovy a ornamentem, jsou podnětným příspěvkem v dialogu hudby a výtvarného umění. Leitmotivem její tvorby se stal také moment, kdy drobný impuls působí velké zásadní změny. Objevuje se jak v kolážích z

partitur bez not tak v rozsáhlých cyklech děl věnovaných zrcadlení a hrám se symetrií, nebo které vznikly v souvislosti s performancemi. Důležitou součástí její tvorby jsou také akce a instalce, vznikající většinou ve spolupráci s dalšími umělci.

František Kyncl (1934 Pardubice, ČSR – 2011 Düsseldorf, Německo)

Český malíř a sochař, patříci mezi nejvýznamnější české konstruktivisty druhé poloviny 20. století. V roce 1968 odjel do Rakouska, Itálie a Západního Německa. Protože neuposlechl výzvy k návratu, byl

odsouzen na 18 měsíců za nelegální opuštění republiky. Usadil se v Düsseldorfu, kde vystřídal řadu dělnických profesí a posléze studoval na Akademii umění. Od sedmdesátých let se pak plně věnoval výtvarnému umění. Patřil k významným německým autorům tzv. düsseldorfského okruhu. Jeho díla jsou zastoupena v mnoha významných zahraničních i domácích galeriích, včetně Národní galerie v Praze. V Německu vydával časopis Schwarz auf Weiss (Černé na bílém), který na evropském fóru prezentoval českou nezávislou a exilovou výtvarnou scénu. Udržoval úzký kontakt se soudobými umělci, jak v rámci tzv. düsseldorfského okruhu, tak s českými uměleckými emigranty, ke kterým patřili např. Jan Kotík a Jiří Kolář, žijící v Paříži. Prostřednictvím Kolářova čtvrtletníku Revue K se dostávaly Kynclovy reprodukce ilegálně i do Československa.

Když to situace umožňovala, posílal František Kyncl svým přátelům výtvarníkům do Československa tehdy nedostupné západní výtvarné katalogy a zásoboval je nezakreslenými informacemi o dění na mezinárodní výtvarné scéně.

Jan Steklík (*1938, Ústí nad Orlicí)

Jan Steklík patří k nejvýznačnějším zakladatelům konceptuální a akční tvorby u nás. Vedle výrazného příklonu ke konceptuálnímu uvažování můžeme dodnes pozorovat v jeho pracích impuls informelu, inspiraci procesem tvorby a používání reliktů všedního života jako výtvarných prvků. Z přelomu šedesátých a sedmdesátých let minulého století se datuje jeho autorství akcí, které byly často vizualizací nebo inscenací poetických situací a kde umožňoval divákům, aby se stali spoluvůrci (Letiště pro mraky, 1970).

Jan Steklík je autorem četných minimalistických kreseb, jejichž rukopis uplatňuje úspěšně i v užité grafické práci.

Významnou etapou jeho činnosti byla spolupráce s Karlem Neprašem v Křížovnické škole čistého humoru bez vtipu, kde byli oba řediteli.

Mnoho současných aktivit je spjato dialogem se spoluautory Annegret Heintz, Marianem Pallou a dalšími.